

Když náš nevěřící známý vysloví nějakou negaci nebo útok, okamžitě se v nás křesťanech sbírají argumenty a možná i biblické citáty, jak mu tu věc vysvětlit a útok odrazit. V mnoha podobných rozhovorech jsem si ale uvědomil, že

**negace a útoky mých nevěřících přátel
často bývají projevem jejich BEZRADNOSTI!**

Na naší straně se ve snaze vyvrátit něčí negaci často odráží naše nejistota. Možná to není argumentační slabost; ve svých názorech máme povětšinou celkem jasno, ale taková ta osobnostní nejistota, nebo spíš hodnotová - tedy potřeba ochránit sám sebe, svůj image - aby mě nepokládal za hlupáka. Jasně, nechci vypadat jako ten, kdo neví, čemu vlastně věří. Mnohokrát jsem si ale vyzkoušel, že když se namísto „sebeobrany“ nebo tlačivého vysvětlování začnu na jeho útočné výpady **s laskavostí doptávat**, jeho bojovnost obvykle velmi brzy ochabne. „Aha, to je zajímavé. Jak jsi na to přišel?“ ptám se s úsměvem a s opravdovým zájmem o jeho přemýšlení.

Můj domnělý „protivník“ ve mně ucítí takovou pohodu a klid a hlavně takovou uctivost a zájem, že úplně ztrácí potřebu útočit. Ujistí se, že v mé přítomnosti má naprostou svobodu. I když se mnou nebude souhlasit, ví, že si ho budu vážit! A když v rámci svého hledání někdy změní názor, i pak mu budu projevovat úctu! Proto někdy připustí i vlastní pochybnosti a začne se ptát mě: „Jak to teda máš?“

Mimochodem, tento bezpečný postoj na naší straně vychází z pevného a jasného uchopení mé identity v Ježíši. Podívej se na lekce, které o tom vyprávějí docela podrobně a prakticky.

Podívej se na celý oddíl D. Ježíš je větší

Především na tyto lekce:

D01. Sytím se tvou blízkostí (5:07)

D02. Hlavně nebud' sám sebou (4:46)

D03. Naslouchám živému Ježíši (5:43)

Když útočí, doptávám se

D04. Jak se udržuje zápal (5:34)

D05. Reprezentant spravedlnosti tohoto státu (5:24)

D06. Tvoje totožnost (5:40)

D07. Trojí identita (5:35)